

لا إله إلا الله

"..Deki;
Rabbim ilmimi arttır."
Taha Suresi/114

Facebook.com

ÜCRETSİZ İSLAMİ E-KİTAP İNDİR

facebook.com/ücretsiz islami e-kitap indir

Abdullah TOPRAK

۞ LAİK SİSTEMİN EĞİTİM KURUMU OKUL ۞

Hamd Âlemlerin rabbi, hâkimi, düzenleyicisi ve sahibi olan yüce Allah'a olsun. O'nu över, O'na şükreder ve O'ndan bağışlanma dileriz. Nefislerimizin şerlerinden ve amellerimizin kötülüklerinden Allah'a sığınırız.

Salât ve selam efendimiz, önderimiz, sevgilimiz ve öğretmenimiz olan Muhammed Mustafa'ya, ehli beytine, ashabı kiramına ve kıyamete kadar izini takip edecek müminlere olsun.

Allah'u Teâlâ kime hidayet vermişse onu saptıracak yoktur. Kimide saptırmışsa ona hidayet edecek yoktur.

Ey yüce Allah'ım, sen beni yaratan, beni yediren, beni içiren ve her türlü nimetlerle donatansın. Beni en güzel şekilde yarattın. Bana göz verdin, kulak verdin, ihtiyaç duyduğum her türlü şeylerle süsledin. Ben biliyorum sen bana anamdan, babamdan, yardan ve hatta kendimden daha merhametlisin. Bana değer verip doğru yolu bulmam için peygamber gönderdin, kuran olan büyük hazineni indirdin, kendini bana tanıttırdın. Ancak ben hakkıyla sana kulluk yapamadım, şükrünü eda edemedim. Dinine hakkıyla sarılamadım.

Allah'ım senden utanıyorum. Senden özür diliyor ve senden bağışlanma istiyorum. Biliyorum ki senin kapına gelen bu aciz kullarını geri çevirmezsin, affedensin, bağışlayansın.

Değerli kardeşlerim Allah'u Teâlâ'nın sayamayacağımız verdiği nimetlerden bir tanesi de çocuk nimetidir. Ve bu çocuklarla bizleri imtihan etmektedir. Cenabı Hak bir ayetinde:

"Bilin ki, mallarınız ve çocuklarınız ancak bir fitnedir (imtihan konusudur.) Allah yanında ise büyük bir mükâfat vardır."[1] Buyurmaktadır.

Bu ayette Rabbimiz bizim çocuklarımızla ve mallarımızla sınandığımızı, eğer Allah'ı bu sayılanlardan daha üstün tutarak mallarımızı ve çocuklarımızı Allah'ın razı

[1] (Enfal 28)

olacağı yola yöneltirsek bizlere büyük mükâfatın verileceğini, aksi halde en büyük kayıp ve en büyük pişmanlık sebebi olacaklarını haber vermektedir.

Allah'u Teâlâ'nın yardımı ve ikramıyla sizlere, günümüz tağut'un okullarına çocuğu gönderip tahsil ettirmenin İslam'da ki durumu, bu fiilin doğru olup olmadığı konusunda bilgi vermeye çalışacağım. Söyleyeceğim doğrular Allah'tandır, onun için hamd eder, yanlışlarımda nefsimden ve şeytandandır. Onlar içinde Allah'u Teâlâ'dan bağışlanma dilerim.

Konuya geçmeden önce "tağut" ve "laiklik" kelimelerinin ne anlama geldiklerini açıklayayım.

Tağut: Her sınırı aşan, şeytan, putlar anlamında kullanılır. Küfürde haddini aşan manasına da gelmektedir. Allah'tan başka ibadet edilen her şey tağuttur. Tağut, putlardan olabildiği gibi cin ve insanlardan da olabilir. Şeytanlar, Allah'ın şeriatı dışında hüküm koyan devlet yetkilileri, Allah'ın indirdiği ile hükmetmeyen hakim, sihirbazlar, kahinler tağut sınıflarını teşkil eder.

Seyyid Kutub (r.a) tağut hakkında şunları söyler:

Tağut, egemenliğini Allah'ın dininden almayan, şeriata uygun olmayan her türlü yönetim ve hakkı çiğneyen her türlü düşmanlıktır.

Allah'ın egemenliğine, ulûhiyetine ve rububiyetine yapılacak düşmanlık düşmanlığın en çetini, en adisi ve azgınıdır. Dolayısıyla bu düşmanlık onu tağut yapmaya en layık olan bir davranış biçimidir...

Tağut, sağduyuya ters düşen, gerçeği çiğneyen, Allah'ın kulları için çizdiği sınırı aşan düşünce, sistem ve ideoloji anlamına gelir. Bu düşüncenin, sistemin ve ideolojinin Allah'a inanmaktan, O'nun koyduğu şeriatından kaynaklanan bağlayıcı bir kuralı bulunmaz. İlkelerini yüce Allah'ın direktiflerine dayandırmayan her sosyal sistem, yüce Allah'ın buyruklarından kaynaklanmayan her kurum, her düşünce, her edep kuralı ve her gelenek bu kategoriye girer, bu kavramın kapsamına girer. Kim bütün bunları her ne hal üzere olursa olsun inkâr edip, tek olan Allah'a iman eder ve onu hayatında ölçü bilirse kurtuluşa erer. Kurtuluşu, o kopması olmayan sapasağlam olan kulpa tutunmakla gerçekleşir.

"Artık kim tağut'u tanımayıp Allah'a inanırsa, o, sapasağlam bir kulpa yapışmıştır; bunun kopması yoktur. Allah, işitendir, bilendir."[1]

Laiklik: Din ve devlet işlerinin birbirinden ayrılmasıdır. Başka bir tabirle Allah'u Teâlâ'nın sosyal, kültürel, eğitim, askeri ve ekonomik alanlarda hayattan uzaklaştırılıp karıştırılmamasıdır. Allah'a şirk koşulan Millet Meclisi'nde büyük harflerle yazılı olan "Egemenlik kayıtsız şartsız milletindir" laikliğin en önemli kuralını teşkil eder. Buda en büyük küfür ve Allah'a karşı yapılan en terbiyesizce bir davranıştır. Çünkü Allah'u Teala : "Hâkimiyet sadece Allah'ındır"[2] buyuruyor. Başka bir ayette: "Haberiniz olsun, yaratmak da, emir de (yalnızca) O'nundur ."[3] Kâinata, güneşe, yıldızlara,

[1] (Bakara 256)
[2] (Yusuf 40)
[3] (A'raf 54)

dünyaya ve her zerreye hükmeden Allah, insana da hükmetmez mi? Hem Allah'ın mülkünde yaşayacağız, onun nimetlerinden istifade edeceğiz sonra onu hayatımıza karıştırmayacağız bundan daha büyük nankörlük ve daha büyük bir küstahlık olabilir mi? Allah'ım seni tenzih eder, senden bağışlanma dileriz.

Değerli müminler, sizlerde çok iyi bilirsiniz ki bu dünyaya gönderiliş amacımız imtihandır. Cinler ve insanlar sınanmak üzere gönderilmiştir. Mallarla sınav, canlarla, çocuklarla, hanımlarla, aşiretlerle sınav, makam ve mevki ile sınav, şeytan ve yandaşları ile sınav, savaşçı ve barışçı kâfirlerle sınav, tağutlarla ve ekibiyle sınav ve hayatın her bir devresi ve durumuyla sınanacağız. Allah'ı, peygamberini ve onun yolunda cihadı üstün tutanlar kurtuluşa erecek, dünyayı ve içindekileri tercih edenler hüsrana uğrayacaktır.

"De ki: "Eğer babalarınız, çocuklarınız, kardeşleriniz, eşleriniz, aşiretiniz, kazandığınız mallar, az kâr getireceğinden korktuğunuz ticaret ve hoşunuza giden evler, sizlere Allah'tan, O'nun Resulü'nden ve O'nun yolunda cihad etmekten daha sevimli ise, artık Allah'ın emri gelinceye kadar bekleyedurun. Allah, fasıklar topluluğuna hidayet vermez."[1]

Bu ayette açık bir şekilde dünyevi değerlerin, akraba baskılarının, tahsilât ve iş istikbalinin, dünyanın aldatıcı fani güzelliklerinin Allah'a kulluğun, peygamber efendimize (s.a.v)'e tabi olmanın ve Allah yolunda cihad etmenin önüne geçiyorsa, Allah'ın azabını hak etmişiz, Allah katında fasıklardan isimlendirilmişiz anlamına gelir. Bunu istermisin ey mümin kardeşim? Allah'ın azabını beklemeyi istermisin? Ya da üç günlük geçici dünya hayatını ebedi cennetlerle değişmek istermisin?

Bilindiği üzere hak ile batıl savaşı, iman ile küfür savaşı Hz. Âdem'in oğulları olan Kabil ve Habil döneminde başlamış, bu mücadele günümüze kadar gelmiş ve kıyamet kopana kadar devam edecektir. Batıl ehli her zaman hak ehlini sindirmeye ve yok etmeye çalışmıştır. Batıl ehli, hak ehlinin varlığına tahammül edememiştir. Kâfirler, Müslümanları kendi dinlerinden soyutlamadıkları müddetçe rahat etmeyecek ve davalarından vazgeçmeyeceklerdir.

Şu an biz Müslümanların müptela olduğu belalardan biride Tağut'un okullarında çocuklarımızın ilmi tahsilât görmeleri, onların eğitim ve öğretimlerinde uzun bir müddet kalmaları. Gündüz onların terbiyesinde saatlerini geçiren çocuklar geri kalan terbiyelerini tamamlamak için akşam televizyon başında tamamlarlar. Çünkü yayın organları da onların eğitim planlarının en önemlisini teşkil eder. Neticede çocuğun terbiyesi ana babasına değil, laik tağutlara verilmiştir. (İnna Lillah Ve İnna İleyhi Raciun).

Şüphe duyulmaz gerçeklerden biride tağutlar karşılıksız olarak Müslümanların çocuklarını okutup onları faydalandırmazlar. Eğitim ve öğretim için yaptıkları büyük harcamaların karşılığını beklerler.

[1] (Tevbe 24)

“Gerçek şu ki, inkâr edenler, (insanları) Allah'ın yolundan engellemek için mallarını harcarlar; bundan böyle de harcayacaklar. Sonra bu, onlara yürek acısı olacaktır, sonra bozguna uğratılacaklardır. İnkâr edenler sonunda cehenneme sürülüp toplanacaklardır.”[1]

Tağutların eğitim ve öğretim müesseseleri bizlere dışarıdan şirin görünür, masumane okuma yazma öğreten, kültürlü ve aydın nesiller yetiştiren ve insanlara parlak gelecek sunan kurumlar olarak hayal ettirilir. Dışı rahmet ama içi azap olan bu müesseselere, dünyaya tapan kişilerin gözlükleriyle değil de Cenabı Hakkın razı olduğu rabbani gözlüklerle bakarsak bu müesseselerin gerçek mahiyetlerini çok daha iyi anlarız.

Balın içine zehir katılarak öğrencilere bilgi sunan bu kurumlar, Müslümanları öz kimliklerinden soyutlama kurumlarıdır. Bu kurumlarda ki hedef: Yeryüzünde fesadı yaymak, insanları haktan uzaklaştırmak, onları İslam’dan soyutlamak, Yahudi ve Hıristiyanların yeryüzüne rahat bir şekilde hâkim olmalarını sağlamaktır. Günümüz İslam coğrafyasında akıtılan Müslüman kanları, işgal edilen Müslüman toprakları ve kirletilen Müslüman ırzları bunun açık bir delilidir. Bu cinayetleri işleyen Amerika, İsrail, İngiltere ve yandaşları, kuklaları olan adları Ahmet, Ömer, Abdullah gibi İslami olan ancak kendilerinin İslam ile ne uzaktan nede yakından alakası olmayan tağutların okullarında yetişmiş mürted kâfirlerle yardımlaşarak ve onlardan destek alarak sağlamaktadırlar. Allah bize yeter, o ne güzel vekildir.

Tarihten günümüze kadar bütün beşeri sistemler hâkimiyetlerini sürdürebilmek için çocuklar üzerinde çokça durmuşlar, onları kendi ideolojileri için bekçi olarak yetiştirmeye çok uğraşmışlardır. Bilhassa İslam karşıtı otoriteler çocukların İslam’a göre yetişmelerine tahammül edememişler, onların imandan ve Kuran’dan uzak yetişmelerini sağlamak için eğitimlerini hassaslaştırarak ciddi boyutlarda kanunlar çıkarmışlardır.

İlköğretimi mecburi sekiz yıl yapmaları ve hedefte bu sayıyı yükseltme düşüncesi bunun kanıtıdır. Bir çocuğun fıtrat üzere olduğu ve dünyayı yeni yeni tanımaya çalıştığı en taze hafızanın varlığında ve bilgiyle doldurma çağında kendi küfri müesseselerine alarak beynini istedikleri malumatlarla doldurmak istemeleri ve vatandaşları da buna mecburi kılmaları ve bunun için bütçeden büyük paraları ayırıp harcamaları onların planını su üstüne çıkarır. Ağaç yaşken eğilir kaidesince, çocukları bu tağut’i müesseselerde eğip tağut’u seven ve koruyan nesil yetiştirmek bunların en birinci hedeflerini teşkil eder. Buna karşı çıkan ve çocuklarını okula göndermeyenlere karşı hukuki işlemler yapmaları yahut Allah rızası için üç beş küçük çocuğu alıp evlerde dinlerini, kuranlarını öğretmeye çalışan Müslümanları cezalandırmaları böyle bir eylemi yasaklamaları, onların ne denli azgınlaştıklarını ve İslam’a ne kadar büyük bir düşmanlık beslediklerini gösteren en belirgin kanıtlardır.

[1] (Enfal 36)

Hz. Musa'nın döneminde yaşayan ve "Ben sizin en yüce rabbinizim" diyen Firavun'lar bile halklarına bu kadar baskılar yapmamış ve insan neslini bu kadar bozmamışlardır. O dönemdeki Firavun'lar, İsrail oğullarının doğan bebeklerini öldürüp ahiret âlemine gönderirlerdi. Ama şu anki Firavun'lar, yeni doğan bebekleri bedenen öldürmüyor, onları dinsiz ve laik yetiştirerek ruhen öldürmeye ve ebedi cehennem üyesi yapmaya çalışmaktalar. Bu modern Firavun'lar, ilkel Firavun'lardan daha tehlikeli ve daha kötü değiller mi? Eski Firavun'lar ölünce küfürleri biterdi, ama asrın Firavun'larının bıraktıkları ilke ve inkılâplarını mirasçıları yaşayıp yaşatmaya çalışıyorlar. Yaşamak istemeyenleri de cezalandırıyorlar.

"Ey iman edenler, size hayat verecek şeylere sizi çağırdığı zaman, Allah'a ve Resulü'ne icabet edin."[1]

Allah ve resulü bizleri diriltecek şeylere çağırırlar.

"Andolsun, cehennem için cinlerden ve insanlardan çok sayıda kişi yarattık (hazırladık). Kalpleri vardır bununla kavrayıp-anlamazlar, gözleri vardır bununla görmezler, kulakları vardır bununla işitmezler. Bunlar hayvanlar gibidir, hatta daha aşağılıktırlar. İşte bunlar gafil olanlardır."[2]

Tağutlar halklarının kalplerini öldürmeye, gözlerini ve kulaklarını sağır etmeye çalışırlar.

"Allah, iman edenlerin velisi (dostu ve destekçisi)'dir. Onları karanlıklardan nura çıkarır; inkâr edenlerin velileri ise tağut'tur. Onları nurdan karanlıklara çıkarırlar. İşte onlar, ateşin halkıdırlar, onda süresiz kalacaklardır."[3]

Allah'u Teâlâ aydınlığa ulaştırır, tağutlar ise karanlıklara boğarlar...

İçinde yaşadığımız coğrafyada Kemalist düzen İslam'a karşı olan eğitim sistemini kendi amentüsüne göre tanzim edip insana dayatma niteliğinde uygular olmuştur. Maksadı bellidir; tek tip insan yetiştirip çocukların beynine putperestliği sokmaktır. Zaten eğitim sürecindeki süreç iyice tahkik edilirse hep küfre götüren sözler ve küfre götüren amellerle dolu olduğu görülür. T.C.'nin eğitimle ilgili yaklaşımının hangi düzeyde olduğunu göstermesi açısından bazı anayasa maddeleri, kanun, yönetmelik… Vs. aşağıya çıkarılmıştır:

Milli Eğitim Temel Kanunu, Kanun No;1739,

[1] (Enfal 24)
[2] (Araf 179)
[3] (Bakara 257)

Madde 2-a) Atatürk inkılâp ve ilkelerine ve anayasada ifadesi bulunan Atatürk milliyetçiliğine bağlı, Türk milletinin milli, ahlaki, insani, manevi ve kültürel değerlerini benimseyen ve daima yüceltmeye çalışan, insan haklarına ve anayasanın başlangıcındaki temel ilkelere dayanan demokratik, laik ve sosyal bir hukuk devleti olan Türkiye Cumhuriyetine karşı görev ve sorumluluklarını bilen ve bunları davranış haline getirmiş yurttaşlar yetiştirmek.

Madde 12- Türk milli eğitiminde laiklik esastır.

Madde 15- Okullarda kız ve erkek karma eğitim yapılması esastır.

Madde 43- İlkokulun Eğitim ve Öğretim İlkeleri

Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Öğretiminin Genel Amacı, İlköğretim ve Ortaöğretimde öğrenciye, Türk milli eğitim politikası doğrultusunda, Genel Amaçlarına, İlkelerine ve Atatürk'ün Laiklik ilkesine uygun Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi Dersi ile ilgili yeterli temel bilgi kazandırmak… Böylece Atatürkçülüğün, insan sevgisinin pekiştirilmesini sağlamak, faziletli insan yetiştirmektir.

۞ DERS KİTAPLARI ۞

Eğitimde kullanılan ders kitaplarının tümü amaçlarını gerçekleştirmek için düzenlenmiş bir araç olarak görülür. Bu sebeple de İslam'ın küfür ve şirk olarak baktığı bilgilerle doludur. Çünkü genel olarak kitapları hazırlayanlar İslam'la pek alakası olmayan çoğu laik Kemalist düşünceye sahip olan insanlardır yahut batıdan aldıkları bir takım İslam'a aykırı bilgilerle doludur.

Tarih bilgilerinin çoğu yalanlarla doludur. İslam ile alakası olan devlet ve yönetimler kötü olarak gösterilmeye çalışılır. Yahudi ve Hıristiyan dünyası olan Avrupa ve batı ülkeleri her zaman övülerek, bu milletlerin laiklik ve demokrasi sebebiyle ilerledikleri, çağdaş ve medeni oldukları vurgulanıp yönetimde ve hayat anlayışında onları taklit edilmeleri sevdirilmeye çalışılır. Dikkat edilirse Tağut okullarında okuyup üniversiteyi bitirenler eğer İslam ile tanışmamışlarsa bu öğrenciler Avrupa hayranı olmakta, peygamber efendimiz (s.a.v) dönemindeki Asrı saadet İslam devleti, Emeviler, Abbasiler ve hatta ataları olan Osmanlı devletine bile soğuk bakarlar. Çünkü bu devletlerin İslam ile bağlantıları vardı. Ama kafasına kötü olarak işlenmiştir. Bu kişi Avrupa'ya gidecek olsa kendisinin Müslüman olduğunu söylemekten utanır. Çünkü okullarda ona belki farkında olarak belki de farkında olmayarak İslam düşmanlığı enjekte edilmiştir. Genel olarak öğrenciler şeriat kelimesinden korkarlar. Çünkü şeriat onlara barbar milletlerin yaşayış türü gibi medeniyet ve ilimden yoksun olarak bir birlerini acımasızca ezen insanların hayat düzeni olarak lanse edilmiştir. Şeriat denince akıllarına hocaların ve şeyhlerin devlet makamlarında hâkim oldukları, istediklerinin kolunu kestikleri, istediklerini taşladıkları

ve hep gerici bir hayat yaşamayı ideal gören devlet yapısı olarak tasavvur ederler. Aslen şeriat Allah'ın egemenliğine dayanan bir hayat nizamı olduğunu, bütün kulların tağutlaşmış insanlara değil sadece Allah'a kulluk yapmaları gereken ilahi bir hayat nizamı olduğunu bilmez, kafasına laiklik işlendiği için, din ayrı siyaset ayrı, İslam ayrı devlet ve hayat nizamı ayrı diye düşünür.

Yine bu derste Atatürk o kadar çok anılır ki, onun anıldığının onda biri kadar peygamber efendimiz (s.a.v) ve sahabesi anılmaz. Güvenilir bir kaynak bana haber verdi. İlkokulda öğretmen çocuğa sorar: Oğlum, peygamberimiz kim?

Çocuk: Peygamberimiz Atatürk'tür, cevabını verir.

Zavallı çocuğun kafasına Atatürk sevgisi o kadar çok işlenmeye çalışılır ki, nerdeyse (hâşâ) bizi yaratan odur diyecek hale gelir.

"Din Kültürü ve Ahlak Bilgisi" dersine gelince, aslen ne din nede ahlak ile alakası olmayan birçok bilgilerle doldurulmuş, Laikliğin ve Kemalizm'in dine aykırı olmadığı bilakis din ve inanç hürriyetini koruduğunu anlatır. Her bir yurttaşın bu küfür üzere kurulmuş vatanını çok sevmesi ve canını laik ve demokrat olan bu vatan ve bayrak uğruna seve seve feda etmesi gerektiği anlatılır.

Tağuti rejime bağlı camilerde, karşımıza sinekkaydı tıraşı ve batının taklid semerisi olan kravatla çıkıp, vaaz ve hutbelerde Allah düşmanlarını övmesi, kurdukları laik devleti övmesi ve bekası için dua etmesi hatta bu kişilerin neredeyse Fatiha'yı bile okumakta acziyet sergiledikleri görülürse şaşırmamak gerekir. Çünkü neticede bu imamlar bu devletin din ve ahlak dersini okumuşlar, imam hatiplerde verilmiş din dersleriyle yetişmişlerdir.

۞ OKULLARDA İŞLENEN BAZI KÜFÜR SÖZ VE BİLGİLER ۞

•Atatürk sevgisinin çocuklara aşırı derecede enjekte edilmesi,

•İslam ve Müslüman düşmanlarının övülmesi,

•İslam'ın temel rüknü olan Hilafet makamının küçük gösterilmesi, Allah'ın hükümleri olan şeriatın kötü ve korkunç gösterilmesi,

•Atatürk'ün devrimlerine karşı çıkan İslam ulemasının ve Müslümanların bozguncu olarak tanıtılması,

•İslam'ı olan kılık kıyafeti, sakalı, çarşafı gerici ve çağ dışı olarak tanıttırmaları,

•Kuran'ın doğru dediği şeyleri yanlış, yanlış dediği şeyleri doğru göstermeleri,

•Darvin, Aristo, vb. felsefesinin ölçü olarak alınması,

•İlk çağlara ait verilen bilgilerde kasıtlı yanlışlıklar yapılması, ilk insanların konuşma bilmemesi, yazının Sümerler zamanında bulunması, Arşimet suyun kaldırma kuvvetini bulduktan sonra gemi yapımının öğrenildiği, vb. gibi.

•İslam düşmanı olan tağutların ve ideolojilerinin sevilip saygı ve bağlılık içerisinde bulunulması gerektiği, İslam yerine demokrasi ve laiklik dininin benimsetilmesi,

•Cahili ve küfür olan resmi bayramları 23 Nisan, 19 Mayıs, 29 Ekim ve 10 Kasım gibi İslam'ın kaldırıldığı ve Yüce Allah'ın hayat sisteminden uzaklaştırdığı bayramları öğrencilere kutlattırmaları,

●10 Kasım Atatürk'ün ölüm yıl dönümünde, Atatürk'ü sevdiklerini ve onun izinden gittiklerini ispatlamak amacıyla öğrencilere saygı duruşu yaptırmaları,

●Her hafta başı ve sonu, küfür üzerine kurulmuş olan bu devletin varlığını ve sevgisini pekiştirmek için istiklal marşının okutulması ve bu devleti sembol eden bayrağı göklere çekip ona saygı duymayı sağlamaları,

•Her sabah sınıflara girerken küfür içeren andı okutmaları; "Türk'üm, doğruyum, çalışkanım, ilkem küçüklerimi korumak, büyüklerimi saymak, yurdumu, milletimi özümden çok sevmektir. Ülküm; yükselmek, ileri gitmektir.

Ey Büyük Atatürk! Açtığın yolda, kurduğun ülküde, gösterdiğin hedefe durmadan yürüyeceğime ant içerim. Varlığım Türk varlığına armağan olsun. Ne mutlu Türküm diyene."!

İşte bu ve buna benzer, tamamıyla küfür içeren ve Müslümanı dininden çıkarıp mürted kılan bu fiilleri öğrencilere mecburi olarak yaptırmaktadırlar ve yapmayanlara çeşitli disiplin cezaları vererek onları bu potada eritmeye çalışırlar.

Ayrıca okullar ahlaksızlık, fuhuş, uyuşturucu bağımlılığı, içki ve sigara gibi kötü alışkanlıkların yayıldığı kurumlar haline gelmiş, birçok ailenin çocuğu buralarda dinini ve benliğini kaybetmiştir. Birçok baba çocuklarının asiliğinden, saygısızlığından ve dine olan uzaklığından şikâyet etmektedir. Sebebini uzaklarda aramasına gerek yoktur. Bu kişi çocuğunu tağutların okullarına göndermekle hem kendini hemde çocuğunu kendi eliyle ateşe atmıştır.

Şu anki ders programlarında cinsellik dersleri de verilmektedir. Aslen kız erkek karışık olan sınıflarda, öğretmenlerin de bayan ve erkek diye iki cinsiyeti oluşturmaları, bayan öğretmenlerin ve kız öğrencilerin çok açık giyinmeleri fesadın ne kadar korkunç bir seviyede olduğunu göstermez mi?

Güvendiğim bir Müslüman dedi ki: İmam Hatip Lisesinde okurken, kız ve erkek öğrencilerin karışık olduğu sınıfta öğretmen, bir kız öğrenciyi kaldırdı ve kadınların aybaşı adetlerinin nasıl olduğunu anlatmasını istedi. Kız öğrenci erkeklerinde olduğu bu ortamda utana, utana aybaşı halini anlattı.

Öğrencileri bozmak için konmuş olan müzik dersi, okul dışında yapılan piknikler, öğrencilerin kız erkek bir araya gelerek düzenledikleri eğlence ve doğum günü kutlamaları, bazı sınıflarda kızları ve erkekleri yan yana oturtmaları, öğretmenlerin çoğunun din ahlakından yoksun olmaları, küçük yaştaki çocukları ne denli etkileyip bozmaya çalışan unsurlar olduğu görülmez mi? Liselerde vuku bulan zina olayları, hamile kalan küçük kızlar, bakireliği giderilen, namusu kirletilen kız sayısı az rakamlarla ifade edilmemektedir. Kızlar sebebiyle kavga eden, birbirlerini yaralayan ve hatta birbirlerini öldüren ve intihar vakıalarını neredeyse her gün duyarız.

Aslen bu fesat okullarında ömür kaybı yaşanmaktadır. Sekiz senelik eğitim süreci olan ilköğretim, çocuğun dini eğitim görmesini engellemekle beraber, iki senede daha fazla alacağı bilgileri sekiz seneye yaymışlardır. Hedefleri, çocuğu kendi kontrollerinde tutmaları, onu her zaman göz önünde bulundurmalarıdır.

Eski selefi salihin çocukları yedi veya sekiz yaşına varırlarken kuranı, on iki yaşlarına geldiklerinde hadislerden büyük bir bölümünü ezberliyorlardı. Bununla beraber okuma yazma, hesap ve dünyevi ilimleri de öğreniyorlardı. İmam Şafi (r.a) 19 yaşındayken bugün t.c'nin en büyük müftüsünün bile anlayamayacağı meselelerde fetvalar vermeye başlamıştır. İbni Teymiyye (r.a) oda 19 yaşında fetva koltuğuna oturmuştur. 38 yaşında vefat eden İmam Nevevi (r.a) in eserlerini t.c'nin en büyük müftüleri bile okuyup anlamaktan acizdirler. Aslen Avrupa'ya ilmi ve medeniyeti götürenler Müslümanlardır, tarih okuyanlar bunu gayet iyi bilirler. Günümüzde niçin derin âlimler yetişmiyor acaba? Sebebi, bu ümmetin çocukları tağut'un okullarında harcanmalarından başkasımıdır acaba?

İlkokula bile giden çocuklara, büyüyünce ne olacaksın sorusu yöneltilirken: Doktor olacağım, mühendis olacağım, öğretmen olacağım v.s cevaplar verirler. İslam'a uygun doktor, mühendis, öğretmen güzel şeyler. Ama maalesef hiç biri, ben alim olacağım, mücahid olacağım, şehid olacağım demiyor. Çünkü çocuğun kafasına gelecek derdi, rızık korkusu yerleştirilmiş, sürekli dünya kaygısı sokulmuştur. Bu çocuğa okulda iman, Allah sevgisi, ahiret kaygısı verilmemiştir...

Müminlere ben sadece nasihat ederim, tebliğ ederim. Ey Allah'a iman etmiş, Allah'u kul olmayı isteyen kişi!

Allah'u Teâlâ şöyle buyurmaktadır; "Ey iman edenler! Kendinizi ve aile fertlerinizi yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten koruyun."[1]

Ey mümin insan! kendini ve aileni bile bile ateşe atma!, buna hakkın yok. Hem kendine hemde ailene zulmetme... Geçici üç günlük dünyayı, ebedi cennetlere tercih etme...

Müşrikler rızık endişesi ya da namus korkusuyla kız çocuklarını elleriyle diri diri toprağa gömerlerdi, sende daha kötüsünü yapıp bile bile çocuklarını ellerinle ateşe atma...

İbnil Kayyim (r.a) derki: Kim çocuğunu ihmal ederse, onu başıboş bırakırsa, ona en büyük kötülüğü yapmış olur. Birçok çocuğun kötülüğü babalardan türemiş, ihmalkârlıklarından kaynaklanmıştır. Onlara dinlerinin gereklerini, farz ve sünnetlerini öğretmemişler, küçükken onları kaybetmişlerdir. Bu kişiler hem kendilerine fayda verememişler, hemde büyüdüklerinde babalarına fayda sunamamışlardır. Bazı babalar asi olan çocuklarını kınadıklarında, çocukları şöyle demiş: Babacığım sen bana küçüklüğümde kötülük ettin, bende sana büyüdüğümde kötülük ettim. Küçüklüğümde beni kaybettin, yaşlılığında da ben seni kaybettim!

Resulullah efendimiz (s.a.v) şöyle buyurmaktadır; "Her biriniz bir çobandır ve her biriniz sürüsünden sorumludur…"[2]

Sen çoluk çocuğunun çobanısın. Çoban, hayvanlarını bile kurtlardan korumak için her türlü mücadelede bulunur, sen eşrefi mahlûkat olan çocuklarını tağut'un kurtlarına yem etme!

Ne yapayım? Çocuklarım cahil mi yetişsin? Deme. Hz. Resulullah (s.a.v) ve birçok güzide arkadaşları okuma yazma bilmezlerdi ama dünyayı ilim ve irfan ile doldurdular.

Çocukların gelecek rızık korkusundan korkuyorsan sana Allah'u Teâlâ'nın şu ayetini hatırlatırım:

"...yoksulluk endişesiyle çocuklarınızı öldürmeyin. Sizin de, onların da rızıklarını biz vermekteyiz..."[3]

"Yeryüzünde hiç bir canlı yoktur ki, rızkı Allah'a ait olmasın"[4]

İşte bu anlatılan olumsuz şeyler sebebiyle Allah'tan korkan ve hakkiyle çocuğuna değer veren bir Müslüman çocuğunu tağutların okullarına gönderemez.

---

[1] (Tahrim 6)
[2] (Buhari)
[3](Enam 151)

[4] (Hud 6)

۞ ÇOCUĞUNU TAĞUTLARIN OKULLARINA GÖNDERMENİN HÜKMÜ ۞

Hiç şüphe yok ki bu anlatılan yapıdaki okullara çocukları göndermek caiz değil, haramdır.

Buhari'nin Enes (r.a) tan rivayet ettiği sözde, Enes sahabelerden sonra en hayırlı nesil olan Tabilere şöyle dermiş: "Sizler bir takım şeyler işliyorsunuz ve o sizin gözünüzde kıldan daha incedir. Ama bizler Hz. Resulullah (s.a.v) döneminde onu helak edici günahlardan sayardık."

Yukarıda okullarla ilgili anlatılan olumsuz şeyler az ve özdür. Okullardaki mevcut kötülükler çok daha fazladır.

Bu tip okulların haramlılığı konusanda şüphe yoktur. Peki, bu anlatılan küfür amelleri işlendiği vakit hem giden çocuk hemde gönderen velisi kâfir olur mu?

Yukarıda anlatılan küfür amellerine bulaşan, söz ve amellerle yapan kişi küfre girer.

Çünkü kişinin İslam'ı, ancak tağutları reddederek ve şehadet kelimesini bozan unsurlardan uzak durarak sabit olur, aksi halde şehadet kelimesini bozan unsurları işleyen kişinin imanı kabul edilmez.

Bu küfür ameller işleniyorsa, hazır bulunup da inkâr etmeyen ya da o mekanı terk etmeyen kişilerde aynı hükmü alır.

Delil: Allah'u Teâlâ Nisa Suresi 140. ayetinde şöyle buyurur:

"O, size Kitapta: "Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini ve onlarla alay edildiğini işittiğinizde, onlar bir başka söze dalıp geçinceye kadar, onlarla oturmayın, yoksa siz de onlar gibi olursunuz" diye indirdi. Doğrusu Allah, münafıkların ve kâfirlerin tümünü cehennemde toplayacak olandır."

Bu ayet gereği bir Müslüman Allah'ın ayetlerinin inkâr edildiğini yahut alay edildiğini yahut kâfirlerin ve küfrün yüceltilip övüldüğü mekânlarda bulunmaması gerektiği, bulunursa aynı suçta bir olmaması için o mekânı terk etmesi gerektiği

veyahut itiraz edip hakkı beyan etmesi gerektiği emrediliyor. Aksi halde o Müslümancın o küfre giren kişilerle beraber küfre gireceğini ayet haber veriyor.

İmam Kurtubi bu ayetle ilgili olarak şunu söyler: "Bu ayet gereği günah işleyen kişilerden günah işleme esnasında uzak durulması gerekiyor. Çünkü onlardan uzak durmayan kişi günahlarına rıza gösteriyor anlamına gelir. Küfre rıza göstermek küfürdür. Allah'u Teâlâ "sizde onlar gibi olursunuz" buyuruyor. Kim masiyet meclisinde oturursa ve yapılanı inkâr etmezse, günahta ortak olur. Masiyeti işlerken yahut konuşurken karşı çıkıp inkâr etmesi lazım. Eğer inkâr edemiyorsa bu ayetin muhatabı olmaması için o meclisten kalkıp terk etmesi gerekir. Rivayetlere göre Halife Ömer Bin Abdülaziz (r.a) döneminde içki içen bir gurup yakalanır. Onlardan birisi için, bu oruç tutmuş denince; "onu da cezalandırın çünkü Allah'u Teâlâ (sizde onlar gibi olursunuz) buyuruyor" der. Masiyete rıza göstermek masiyettir. Bu sebeple yapan ve rıza gösteren aynı cezaya çarptırılır, ta ki beraberce helak olsunlar."

Okula giden ve bu sayılan küfür amellerine bulaşan çocuğun hükmü:

Çocuk erginlik çağına ulaşmışsa, bu amellere bulaştığı zaman kâfir olur.

Eğer çocuk erginlik çağına ulaşmamışsa:

●Hanefi âlimlerinden Ebu Yusuf, Şafi ve Ebu Hanife'nin bir sözüne göre ve İmam Ahmed Bin Hanbel'in bir görüşüne göre çocuk mürted olduğu zaman itibara alınmaz çünkü erginlik çağına ulaşmamıştır, dolayısıyla o mükellef değildir.

●Ebu Hanife'nin diğer sözüne göre, Hanefi âlimlerinden İmam Muhammed, Hanbelî mezhebinin meşhur görüşü ve Maliki mezhebine göre çocuk mürted olur.

Ancak bu çocuk küçük yaşta öldürülmez, erginlik çağına ulaşınca tevbe etmezse öldürülür. İmam Şafi'ye göre erginlikten sonrada öldürülmez iman etmesi emredilir.

Okula gönderen velinin hükmü:

Hadiste buyrulduğu gibi her bir insan çobandır ve her bir çoban güttüğünden sorumludur. Veli, çocuğundan sorumludur ve çocuğuna karşı görevlerinden hesaba çekilecektir. Nasıl ki bir veli çocuğunu ibadete yönlendirdiği zaman çocuğun yapacağı sevaplarda velisi de sevap kazanıyorsa, çocuğunu haram şeylere yönlendiren velisi harama girmiş ve günahta ortak olmuş sayılır. Bunun gibi çocuğunun kesin küfre ve harama düşeceğini bildiği halde, küfür içeren şeylerden uzaklaşamayacağını bildiği halde okula göndermesi veliyi dolaylı olarak küfre sokar. Çünkü "küfre rıza küfürdür" kuralınca velisi küfre rıza göstermiştir.

Bir ayette Rabbimiz (c.c) şöyle buyurmaktadır:

“Zaafa uğratılanlar büyüklük taslayanlara: "Hayır, siz gece ve gündüz hileli düzenler (kurup) bizim Allah'ı inkar etmemizi ve O'na eşler koşmamızı bize emrediyordunuz" dediler. Azabı gördüklerinde pişmanlıklarını saklarlar; biz de inkâr edenlerin boyunlarına halkalar geçirdik. Onlar, yaptıklarından başkasıyla mı cezalandırılacaklardı?”[1]

Çocuğunu okula gönderen ve onu mecbur eden kişi kıyamet gününde bu ayetin muhatabı olur. Çünkü çocuğunun küfre gireceğini, okulda inancının ve ahlakının bozulacağını ve günah işlettirileceğini bildiği halde onu yinede gitmeye mecbur ediyor.

“Kıyamet gününde kendi günahlarının tümünü ve bilgisizce saptırdıklarının günahlarının bir kısmını yüklenmeleri için. Bak, ne kötü yük yükleniyorlar.”[2]

Çocuğun velisi, çocuğunu zorladığı günahları yüklenir.

Şöyle bir itiraz gelebilir: Velisi küfre rıza göstermiyor, nasıl olurda onu da bu günaha ortak ederiz. Cevaben deriz ki: Eğer küfre rıza göstermiyorsa o halde çocuğunu okuldan çeksin, göndermesin. Onu okula her gün göndermesi, gitmek istemese bile çocuğunu gitmeye zorlaması hatta okulu terk ettiğinde onu cezalandırması rızasının varlığını açıkça göstermez mi? Dili ile ben razı değilim dese de, ameli onu yalanlamaz mı?

Peygamber efendimiz (s.a.v) şöyle buyurmaktadır: “Sizden biri bir münker görürse onu eli ile değiştirsin. Eğer gücü yetmezse dili ile değiştirsin. Eğer gücü yetmezse kalbi ile buğz etsin. Buda imanın en düşük halidir.”[3]

Peygamber efendimiz (s.a.v) in sözüne göre münkeri gören eli ile, gücü yetmezse dili ile, gücü yetmezse kalbi ile inkar etmesi emrediliyor. Peki, kalbi ile insan münkeri nasıl inkâr eder? Kalbi ile münkeri kötü görerek, sevmeyerek, nefret ederek olur. Ve bu nefretini o mekânı terk ederek gösterir. Madem eli ve diliyle değiştiremedi. O zaman bedenen o mekânı terk ederek kalben inkâr ettiğini ispatlar. Hem kalben inkâr etmesi hem de o haramın işlendiği yerde oturması çelişki arz eder. Bir çocuğun uzun seneler münkerleri göre göre, işleye işleye kalbinde o münkerleri inkâr etme duygusu kalır mı? Zamanla onları normal görmeye başlar. Buda imanının zamanla yok olmasına sebebiyet verir. Çocuğun velisi okulların küfrünü gördüğünde onu eliyle değiştirmesi lazım, eğer buna gücü yetmezse dili ile eğer buna da gücü

[1] (Sebe 33)
[2] (Nahl 25)
[3](Müslim)

yetmezse kalbi ile buğz eder. Kalbi ile buğzettiğinin delili olarakta çocuğunu oraya göndermez. Gönderiyorsa, demek ki kalbi ile nefret etmiyor anlamını içerir.

Özellikle kız çocuklarını okula gönderenlere deriz ki: Senin kızın tağutların belirlediği kıyafeti giymek, saçlarını açmak ve eteğini diz boyunda hatta daha da kısaltmak zorundadır. Her gün bir sürü erkekle aynı sınıfta ve hatta belki yan yana oturacaktır. Kurtların koyunlara baktığı gibi, kızın erkeklerin nazarına maruz kalacaktır. Sen bu halinle acaba Peygamber efendimiz (s.a.v)'in buyurduğu hadise maruz kalmaz mısın?

"Kıyamet gününde üç kişi vardır ki cennete girmezler ve Allah'u Teâlâ üç kişiye bakmaz. Ana babasına asi olanlar, deyyus olanlar ve kendini erkeğe benzeten kadınlar."[1]

Yine Müslim'in rivayet ettiği hadiste peygamber efendimiz (s.a.v) şöyle buyurmaktadır:

"Benden önce Allah'ın hiç bir ümmete gönderdiği bir peygamber yoktur ki, o Peygamberin, ümmetinden Havarileri ve sünnetine tâbi olan, emrine uyan ashabı olmasın. Kıssa şu ki, sonra onların ardından, yapmadıklarını söyleyen ve emrolunmadıkları şeyleri yapan bir takım kötü nesiller meydana çıkar. İşte kim bunlara karşı eliyle cihad ederse o mümindir. Kim onlara karşı diliyle cihad ederse o da mümindir. Kim onlara karşı kalbiyle cihad ederse o da mümindir, Amma bunun ötesinde imandan bir hardal danesi de yoktur."

Bu hadiste Peygamber Efendimiz (s.a.v) kalbiyle cihad etmeyenlerde, hardal danesi kadar imanın kalmayacağını haber veriyor. Konu bu kadar ciddiyet arz eder.

Bu konuda bazı âlimler şöyle demiştir:

Bu aktaracağım sözler Arap âlemindeki devlet okulları için söylenmiş sözlerdir. Hiç şüphesiz Arap ülkelerindeki okullarla, Türkiye'deki okullar karşılaştırıldığında, Türkiye'deki okulların küfürde ve haramlarda çok daha fazla ileri gittikleri müşahede edilecektir.

●Küfrün yaptırıldığı günümüzün tağuti okullarına çocuğunu gönderen veli küfre girer. (Şeyh Mahmut Abdulaziz Yusuf)

[1] (Müsned Ebu Ya'la)

●Tağutların okullarına buğz eder ve sakınmaya davet ederiz. Okula, öğrenmek ya da öğretmek amacıyla girenleri hemen tekfir etmeyiz. Ancak bu kişiler küfrü işler ya da ortak olur ya da caiz görür ya da ona davet ederse o zaman tekfir ederiz. (Ebu Muhammed Elmakdisi)

●Tağutların okullarına gidip küfür ameli işleyen, erginlik çağına ulaşmamış çocukları tekfir etmeyiz. Ancak erginlik çağına ulaşmışsa ve küfür amellerini işlerse tekfir ederiz. Kesin küfür ameli işlettirileceğini bildiği halde çocuğunu okula gönderen velilerde zahiren küfre girerler.

(Şeyh Ebu Meryem Abdurrahman bin Tela'a Elmihlif)

●Bu okullar İslam ve Müslümanlar için en tehlikeli ve en zararlı kurumlardır. Gençlerden dinlerini ve inançlarını almak, ahlaklarını yok etmek, onları kâfir ve dinsiz yapmak için kullanılan en önemli araçlardan sayılırlar. (Şeyh Ahmed Bin Muhammed Sıddık Gimari Elhaseni)

●Şu anki okullarda okutulan ders programları, açıkça cahiliye boyası ile boyanmıştır. Bizleri dinlerimizden uzaklaştırmak amacıyla düşmanlarımız tarafından konmuştur. Bu müfredatlarda vatancılık, milliyetçilik, laiklik ve sosyalizm propagandası yapılmasa, Allah'ın şeriatıyla hükmetmeyenleri övmeseler dahi günah olarak yeterli gelirdi. Fakat gerçekte hiçbir eğitim merhalesinde bununla yetinilmez, beyinlerde dine muhalif kültür ve ilim oluşturulur. Kulları Allah'a ibadet etmekten çıkarmak onların son hedeflerindendir.

(Şeyh Muhammed Kutub)

●Ders programları İslam'a uygun değildir. Bozukluk üstüne kurulan her şey bozuk olur. Buna binaen İslam'a ters düşen yanlışlarda, sonuç itibariyle var olacaktır. Atasözünde dediği gibi: “Kötü rüyalar görmek istemeyen, mezarların yanı başında yatmasın.” İslam'a tutunmak isteyen, İslam'a muhalif hiçbir eğitim müessesesine girmesin! (Muhammet Nasır)

Bazı Şüphelerin Aydınlatılması:

Biri, “Bazı kişiler çocuklarını küfür içeren hallerden koruyorlar, küfür işlememeleri konusunda sıkı sıkı uyarıyorlar ve bizim çocuklarımız bu sayılan şeylere bulaşmıyorlar o halde küfre niçin girsinler ki?” derlerse, bizlerde deriz ki: Eğer durum şayet dediğiniz gibi ise, yani çocuğun seneler boyu hiç bir küfür içeren amele bulaşmıyorsa, kendini hep koruyorsa, İslam'a muhalefet eden konularda itiraz ediyor veya o mekânı terk ediyorsa o zaman o ve velisi küfre girmezler. Ancak işlediği haramların günahını taşırlar.

Fakat şu noktayı sorgulamamız lazım: Gerçekten bir çocuk seneler boyu istiklal marşına katılmaz, her gün sabah okunan andımızı okumaz, küfrün bayramlarına iştirak etmez, Atatürk'ün övüldüğü meclislerde oturmaz veyahut itiraz eder, öğretmenlerden ve öğrencilerden çıkan her türlü küfür ve şirk konuşmalarına itiraz eder veya kalkıp o meclisi terk edebilir mi? Hem küfrü inkâr etmesi için küfür içeren davranış ve konuşmaları diğerlerinden ayırt edebilmesi için ilim üzere olmalıdır. Böyle bir halde olan bir öğrenci görülmüş müdür? Ya da ona bu kadar özgürlük verecek bir okul varmıdır? Ben buna inanmıyorum ve buna hayal diyorum.

İkinci bir itiraz şöyledir: Çocuklarımız okumasın mı? Cahil mi kalsınlar? Doktor, avukat, mühendis yetişmesin mi?

Deriz ki Hz. Resulullah (s.a.v) ve sahabesi Ebucehil gibi tağutların okullarında okumamışlardı, hatta birçoğu okuma yazma bilmezlerdi, peki onlar cahilmiydi? Hâşâ kim bunu söyleyebilir ki, onlar cihanı ilim ve irfan ile doldurdular. Filozofların yapamadıkları faydanın yüzlerce katını beşeriyete sundular. Hem okumasınlar demiyoruz ki, ilim öğretmek için bir araya gelelim, evlerde v.s imkânlara göre çocuklarımıza okuma yazma öğretelim, din bilgisi verelim ve Müslüman hocalar bulup onlara ders verdirelim. Gerekirse okutacak mekânlar bulunca hicret edelim. Paramızı bu konuda Allah için feda edelim. Kıyamet gününde, sen çocuğunu tahsilli yaptın mı yoksa yapmadın mı? Diye sorulmayacağız. Siz çocuklarınızı ve kendinizi yakıtı insanlar ve taşlar olan ateşten korudunuz mu, dininizi öğrenip yaşadınız mı? Allah'a kulluk ettiniz mi? diye sorulacağız.

Üçüncü itiraz: Devlet, okutmamızı mecburi kılmıştır ve okutmayanlar hakkında yasal işlemler yapılmaktadır. Cevaben deriz ki: Bu küfre girmemiz için bir ruhsat değildir. Bu sorunu aşabiliriz. Bu sorunu aşmak için mücadele vermeli gerekirse yurdumuzu, barkımızı bu uğurda terk ederek hicret etmeliyiz. Aksi halde Mekke'de kalıp hicret etmeyen Müslümanlar hakkında inen ayet hakkımızda da tatbik edilir:

“Melekler kendi nefislerine zulmedenlerin hayatına son verecekleri zaman derler ki: "Nerde idiniz?" Onlar: "Biz, yeryüzünde zayıf bırakılmışlar (müstaz'aflar) idik." derler. (Melekler de:) "Hicret etmeniz için Allah'ın arzı geniş değil miydi?" derler. İşte onların barınma yeri cehennemdir. Ne kötü yataktır o?”[1]

Bizler cenneti ucuz zannediyoruz. Hayır, cennet sandığımız gibi ucuz değildir. Peygamber efendimiz (s.a.v) şöyle buyurmaktadır: “İyi bilin ki Allah'ın eşyası pahalıdır. İyi bilin ki Allah'ın eşyası da cennettir” (Tirmizi)

Bizler cennet için mücadele vermezsek, malımızı canımızı bu uğurda feda etmezsek neyin karşılığında cennete girebiliriz ki? İmanları sebebiyle ateşe atılan Ashabı Uhdut'u hatırlayalım, imanları sebebiyle yurtlarını ve barklarını bırakıp

[1] (Nisa 97)

mağaraya sığınan Kehf sahiplerini hatırlayalım, İmanları ve dinleri sebebiyle önce Habeşistan'a, sonra Medine'ye hicret eden sahabeyi kiramı, Hicret etmesini engellememeleri için bütün servetini müşriklere bırakan Ebu Suheyb Elrumi'yi hatırlayalım! Bunlar birer teselli hikayesi mi?! Allah'u Teala şöyle buyurmuyor mu?:

"Sizden önce gelip geçenlerin hali başınıza gelmeden cennete gireceğinizi mi sandınız? Onlara öyle bir yoksulluk, öyle dayanılmaz bir zorluk çattı ve öylesine sarsıldılar ki, sonunda elçi, beraberindeki müminlerle; "Allah'ın yardımı ne zaman?" diyordu. Dikkat edin. Şüphesiz Allah'ın yardımı pek yakındır."[1]

Maziye dönüp şöyle bir benzetme yapalım, Şayet Peygamber efendimiz (s.a.v) döneminde Ebu Leheb ve Ebu Cehil'in okulları olsaydı ve Müslümanları okullara girmeye mecburi kılsalardı sizce Hz. Resulullah (s.a.v) kızı Fatıma'yı, Ebu Bekir (r.a) kızı Aişe'yi ve oğlu Abdurrahman'ı, Hz. Ömer oğlu Abdullah'ı, Hz. Ali cennet gençlerinin efendileri olan Hasan ve Hüseyin'i, Sahabeyi Kiram evlatlarını, cahiliye tağut devletinin belirlediği kıyafetleri giydirip saçlarını ve avret yerlerini açtırıp Ebucehil'in okuluna gönderirler miydi? Her sabah çocuklarının: Arabım, doğruyum çalışkanım, … Ey bugünümüzü sağlayan yüce Ebucehil açtığın yolda, kurduğun ülküde, gösterdiğin amaçta hiç durmadan yürüyeceğime… gibi sözleri söylettirmelerine izin verirler miydi? Ya da çocuklarını gönderen sahabeye Hz. Resulullah (s.a.v)'in tepkisi nasıl olurdu? (Hz. Resulullah'ı (s.a.v), ve güzel sahabesini tenzih ederim) Bu sorunun cevabını sizlere bırakıyorum.

Resulullah efendimiz (s.a.v) ve sahabeyi kiram dinlerinden zerre kadar taviz vermediler ve bunun sebebiyle türlü türlü belalara, sıkıntılara ve işkencelere maruz kaldılar. Müşrikler, peygamberimizi ve ashabını kendilerine meylettirmek için her türlü yola müracaat ettiler ama hepte hüsran ile geri döndüler.

Ruhul Meani tefsirinde İsra suresi 74, 75' inci ayetlerin iniş sebebinde şu rivayet geçer: İbni Ebi Ishak, İbni Mardeveyhi ve başkaları Hz. Ömer'den rivayet ederler: "Ümeyye bin Halef, Ebu Cehil ve Kureyş'ten iki adam Hz. Resulullah (s.a.v)'e geldiler. Dediler ki: Gel putlarımıza elini sür. Bizlerde senin dinine gireriz. Kavminin İslam'dan uzak oluşları Hz. Resulullah (s.a.v)'e ağır geliyor ve onların Müslüman olmalarını çok istiyordu. Onların bu sözlerine karşı Hz. Resulullah'ın kalbi yumuşadı. Bunun üzerine Allah'u Teâlâ bu ayeti indirdi."

Eğer biz seni sağlamlaştırmasaydık, and olsun, onlara az bir şey (de olsa) eğilim gösterecektin.

Bu durumda, biz sana, hayatında kat kat, ölümün de kat kat (acısını) tattırırdık; sonra bize karşı bir yardımcı bulamazdın. (İsra 74/75)

[1] (Bakara 214)

Bazı tefsirlerde bu ayetin iniş sebebi hakkında şöyle geçer: Bu tekliflerden biri "Sen bizim ve atalarımızın bağlı bulundukları ilahları eleştirme, biz de senin ilahına kulluk yapalım."

Bu tekliflerden biri de bazılarının: "Allah nasıl Kâbe'yi kutsal saymışsa, sen de bizim yurdumuzu kutsal sayarsan sana uyarız" demeleridir.

Bu tekliflerden biri de: "Onlardan bazılarının fakirlerin katıldığı oturumdan ayrılarak kendilerine bir oturum ayırmasını istemeleridir...

Yine Cenabı Hak şöyle buyuruyor:

“Seninle birlikte tevbe edenlerle birlikte emrolunduğun gibi dosdoğru davran. Ve azıtmayın. Çünkü O, yaptıklarınızı görendir.

Zulmedenlere eğilim göstermeyin, yoksa size ateş dokunur. Sizin Allah'tan başka velileriniz yoktur, sonra yardım göremezsiniz.”[1]

Allah’u Ekber! Kâinatın efendisi, peygamberlerin sonuncusu ve en üstünü, Allah’ın habibini, en hayırlı ümmet ve en hayırlı nesil’i Allah’u Teâlâ nasılda uyarıyor. Zalimlere bir tek meyil göstermek bile azabı vacip kılıyorsa, peki onlarla beraber olmak, onların fesatlarına iştirak etmek, azabı hayli hayli gerekli kılmaz mı?!

Peygamberimiz -salât ve selâm üzerine olsun- bu emrin dehşetini ve etkisini ta derinden hissetmişti. Hatta O'nun, bu emre işaret ederek şöyle dediği rivayet edilmiştir: "Hud suresi saçımı ağarttı."

Son olarak nasihatim, çocukları laik sistemin okullarına göndermeyiniz. Onlara bedeller arayınız. Gerekirse onlar için hicret ediniz, paranızı feda ediniz. Büyük pişmanlık günü gelmeden, ölüm gelip çatmadan bu günahınız için tevbe ediniz. Ben çocuğuma dini eğitim veriyorum zaten demeyiniz. Çünkü çocuk çelişki yaşamaya başlar. Ve zamanla yapısı bozulur. Daha küçüklükten küfür ve haram işlemeye alışırsa, dininden taviz vermeyi adet haline getirirse, dinden uzak olan insanlarla arkadaşlık kurarsa, gözleri sürekli haramı görürse, artık o kişiden güzel bir Müslüman şahsiyet beklemeyiniz. Ancak Rabbim onu arındırıp o bataklıktan kurtarırsa o kişi müstesnadır.

İbretlik olan Ashabul Uhdut kıssasını anlatan hadisi şerife bakınız. Müslim’de geçen bu hadiste bir noktaya dikkat çekmek istiyorum. Hadisin bir kısmını getiriyorum:

(…Dedi ki: bugün sihirbaz mı yoksa rahip mi daha üstündür anlayacağım. Bir taş aldı ve dedi ki; “Ey Allah’ım, rahibin yaptıklarını sihirbazın yaptıklarından daha çok seviyorsan, şu hayvanı öldür ki insanlar yollarına devam etsinler” dedi, taşı attı ve onu öldürdü, insanlar yollarına devam ettiler…)

Burada anlatılan, çocuk hem âlim olan muvahhit rahibin yanında ilim okuyordu. Hem de zalim kralın koltuğunu sağlamlaştırmaya çalışan sihirbazın yanında ilim okuyordu. Her biri onu inancına çağırıyordu. Çocuk tereddüt geçirdi. Hangisi daha doğru? Sonunda Allah’u Teâlâ ona hak olanı gösterdi. Ve çocuk o hak olan yola

[1] (Hud 112/113)

girince batılı inkâr etti. Sihirbaza gitmeyi bırakıp Allah'a çağıran büyük bir davetçi oldu.

Sirke ile bal bir birine karıştırılmaz. Tuzu ile şekeri bir birine karıştıranlar Allah'u Teâlâ'nın yeryüzündeki sünnetini anlamış değiller. Bu sebeple çocuğun beynine hak ile batıl doldurmayı bırak, sadece onu hak olanı doldurmaya bak.

Yine seni çocuk ve eş sevgisi bu okullara göndermene sebep olmasın. Çocuğun ağlaması, annelerinin ısrarı seni batıla girmeye sebep olmamalıdır. Bak Allah'u Teâlâ bu konuda ne buyuruyor:

"Ey iman edenler, gerçek şu ki, sizin eşlerinizden ve çocuklarınızdan bir kısmı sizler için (birer) düşmandırlar. Şu halde onlardan sakının."[1]

Kurtubi bu ayetin iniş sebebinde şunu anlatır: Bu ayet Avf bin Malik El'eşcai hakkında inmiştir. Onun ailesi, çocukları vardı. Cihada çıkmak istediği zaman hanımı ve çocukları ağlarlar ve onu vazgeçirmeye çalışırlardı. Oda onların bu tutumlarından etkilenerek cihada çıkmaktan vazgeçerdi. Bu ayet onun hakkında inmiştir.

İbni Kesir Tirmizi'den naklettiği rivayette şöyle der: "Mekke'de İslam'a giren kişiler vardı. Bu kişiler Hz. Resulullah'ın (s.a.v) yanına yani Medine'ye hicret etmek istediklerinde hanımları ve çocukları onlara mani olurlardı. Daha sonra Medine'ye hicret ettiklerinde, sahabeyi kiramın epey ilim öğrendiklerini görürler."

Bu şahıslar hanımlarını ve çocuklarını memnun etmek istediler, ama çok şey kaybettiler. Bu ayetlerden kendimize ders çıkaralım. Bakın Allah'ın yolundan alıkoyan kimseler, eşler ve çocuklar dahi olsa düşman olarak ilan ediliyor. Bilelim ki esas olan Allah'ın rızası ve Allah'ın hoşnutluğudur. Gerisi yok olacaktır. Gerçekten hem hanımını hem de çocuklarını dünyada ve ahirette mutlu etmek istiyorsan, Allah'ın emir

ve yasaklarını uygula ve Allah'ın rızasına ulaşmaya çalış.

"Kim Allah'a ve Resul'e itaat ederse, işte onlar Allah'ın kendilerine nimet verdiği peygamberler, sıddıklar (doğru olanlar ve doğrulayanlar), şehidler ve salihlerle beraberdir. Ne iyi arkadaştır onlar."[2]

Cennette bu güzel insanlarla beraber olmak isteyenler, iş başı yapsın…

Rabbim bizlere hakkı hak olarak gösterip tabi olmayı, batılı batıl olarak gösterip ondan sakınmayı cümlemize nasip ve müyesser kılsın. Hamdın evveli, hamdın sonu ve sonsuz hamdu şükürler Allah'a aittir.

***

[1] (Teğabun 14)
[2] (Nisa 69)